

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์

ชุดที่.....

คำชี้แจง และการพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมในการศึกษา

ดิฉัน นางผ่องพรรณ เสาร์เขียว นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ขณะนี้กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระในหัวข้อ “ความรู้ และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกของคณงานในฟาร์มเลี้ยงไก่ ในจังหวัดเชียงใหม่” เพื่อศึกษาความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนก พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกของคณงานฟาร์มเลี้ยงไก่ ทั้งนี้ผลจากการศึกษาจะสามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการให้ความรู้ การป้องกัน และควบคุมการระบาดของโรคไข้หวัดนกต่อไป

ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการให้ข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้นำเสนอเป็นภาพรวม และเก็บเป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูลและฟาร์ม สำหรับการให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การทำงานของท่านแต่อย่างใด โดยข้อมูลที่ได้นำไปใช้เฉพาะการศึกษาและเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนเท่านั้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ผ่องพรรณ เสาร์เขียว

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	จำนวน 20 ข้อ
ส่วนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนก	จำนวน 32 ข้อ
ส่วนที่ 3 สัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรค	จำนวน 24 ข้อ

วันที่สัมภาษณ์

สถานที่ตั้งของฟาร์ม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ก. ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดเติมคำในช่องว่างและใส่เครื่องหมาย \surd ลงในช่อง () ตามความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ..... ปี

3. เชื้อชาติ

() ไทย

() อื่นๆ ระบุ.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

10. ช่วงที่มีการระบาดของไข้หวัดนก ฟาร์มที่ท่านทำงานอยู่มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้หวัดนกหรือไม่

() เคย

() ไม่เคย

ส่วนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนก

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความเป็นจริง

ถ้าท่านมีความรู้ ความเข้าใจ ตรงกับข้อความนั้นให้ตอบว่า ใช่

ถ้าท่านมีความรู้ ความเข้าใจ ไม่ตรงกับข้อความนั้นให้ตอบว่า ไม่ใช่

ถ้าท่านไม่แน่ใจ หรือไม่ทราบ เกี่ยวกับข้อความนั้นให้ตอบว่า ไม่ทราบ

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
สาเหตุ แหล่งรังโรคและวิธีติดต่อ			
1. เชื้อไข้หวัดนก จะทำให้เฉพาะสัตว์ปีกเท่านั้น ที่เกิดโรคไข้หวัดนกได้*			
2. เชื้อไข้หวัดนกพบได้เฉพาะในไก่เท่านั้น*			
3. โรคไข้หวัดนกเกิดจากเชื้อไข้หวัดใหญ่ชนิดหนึ่ง			
12. สัตว์ต่างๆ โดยเฉพาะนก เป็ด สุกร หรือแม่แต่ม้า อาจเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคไข้หวัดนกเข้าสู่ฟาร์มได้			
13. คนที่เสี่ยงต่อการติดโรคไข้หวัดนก เช่น คนเลี้ยงไก่ คนฆ่าไก่ คนขนส่งไก่หรือไข่			
อาการแสดงในคนและในสัตว์			
14. ไก่ที่ป่วยด้วยโรคไข้หวัดนกจะมีอาการไอ จาม หายใจลำบาก น้ำตาไหล หน้าบวม หงอน เหนียงและหน้าแข้งบวมซ้ำ และมีจุดเลือดออก			

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
15. โปกที่ป่วยด้วยโรคไข้หวัดนกจะมีอาการท้องเสีย ไม่กินอาหาร ไขลด ขนยุ่ง ซึม หรือมีลักษณะผิดปกติไป . . .			
20. คนที่มีร่างกายอ่อนแอและป่วยด้วยโรคไข้หวัดนกสามารถ เสียชีวิตได้ เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ			
21. โรคไข้หวัดนกที่รุนแรง จะทำให้เกิดปอดบวมและทำให้ ระบบหายใจล้มเหลว			
การป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก			
22. ผู้ที่เข้าและออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ ต้องผ่านระบบฆ่าเชื้อ เช่นผ่านน้ำยาฆ่าเชื้อ			
23. เมื่อมีการระบาดของไข้หวัดนกในฟาร์มอื่น บริเวณใกล้ฟาร์ม ที่ท่านทำงานอยู่ ท่านไม่จำเป็นต้องป้องกันตนเองเมื่อสัมผัสกับ ไก่ในฟาร์มท่าน* . . .			
31. ในการฝังไก่ที่ตายด้วยโรคระบาด ต้องฝังในบริเวณที่น้ำท่วม ไม่ถึง และฝังใต้ผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร โดยต้องอยู่ห่าง จากโรงเรือน			
32. ในการเผาไก่ที่ตายด้วยโรคระบาด ต้องมีสถานที่เผา และต้อง ใช้ไฟเผาซากจนหมด			

ส่วนที่ 3 สัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกำบังโรค

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย \surd ลงในช่อง () ตามความเป็นจริงที่ท่านได้ปฏิบัติ

ไม่เคยปฏิบัติ

หมายถึง ท่านไม่เคยทำกิจกรรมนั้นเลย

ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

หมายถึง ท่านทำกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้งหรือนานๆครั้ง

ปฏิบัติทุกครั้ง

หมายถึง ท่านทำกิจกรรมนั้นสม่ำเสมอหรือทุกครั้ง

พฤติกรรม	ไม่เคยปฏิบัติ	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติทุกครั้ง
การป้องกันตนเอง			
1. ท่านใช้มือเปล่าในการจับไก่ที่ป่วยหรือตาย*			
2. ท่านล้างมือด้วยน้ำเปล่า และฟอกสบู่ทันที หลังจากที่มีการสัมผัสกับไก่ที่ป่วยและ/หรือตาย			
12. ท่านสังเกตอาการผิดปกติของไก่ในฟาร์มเช่น ไอ จาม หน้าบวม หายใจลำบาก น้ำตาไหลมาก หงอน เหนียงและหน้าแข้งบวม มีจุดชำเลือด			
13. ท่านรับประทานอาหารในบริเวณฟาร์มไก่*			
การควบคุมการระบาดของโรค			
14. ท่านอาบน้ำก่อนเข้าไปทำงานในโรงเรือน			
15. ท่านเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนเข้าไปทำงานในโรงเรือน			
23. ท่านได้ทำการกำจัดหรือป้องกันสัตว์พาหะที่อาจเป็นตัวนำเชื้อ เช่น หนู นก ไม่ให้เข้ามาในโรงเรือน			
24. ท่านมักจะเข้าไปในฟาร์มเลี้ยงไก่ของผู้อื่น*			

ภาคผนวก ข

แผนยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาโรคไข้หวัดนก (พ.ศ.2548-2550)

การแก้ไขปัญหาไข้หวัดนกจำเป็นต้องดำเนินงานอย่างบูรณาการและเป็นระบบ เพราะเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งการดำเนินงานอย่างแยกส่วนไม่อาจแก้ปัญหาได้ ดังนั้นคณะทำงานพัฒนายุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาโรคไข้หวัดนก จึงได้ทำการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์โดยมุ่งเน้นประเด็นที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและมีลำดับความสำคัญสูงเป็นหลัก ซึ่งมีเป้าหมายในช่วง 3 ปี (พ.ศ. 2548-2550) โดยเน้นที่การควบคุมการแพร่ระบาดในสัตว์และในคน ซึ่งมีทั้งหมด 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการจัดการระบบปศุสัตว์ที่ปลอดโรค มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สัตว์ปลอดโรค และผู้บริโภคมีความปลอดภัย เป้าหมายคือเกษตรกรรายย่อย มีการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกที่มีประสิทธิภาพและมีระบบการเฝ้าระวังและสอบสวนโรคในสัตว์ปีกที่เข้มแข็ง โดยมีมาตรการและแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

1. ปรับปรุงรูปแบบและระบบการเลี้ยง ในสัตว์ปีกพื้นเมือง สัตว์ปีกสวยงาม ไก่ชน และเป็ดไล่ทุ่ง ให้ถูกหลักสุขาภิบาล มีการจัดทำสมุดประจำตัวไก่ชนโดยเฉพาะเมื่อมีการเคลื่อนย้าย
2. พัฒนาระบบเขตปลอดโรค (Zoning) และพื้นที่ปลอดโรคระบาดสัตว์ (Compartment) เพื่อกำหนดพื้นที่ควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีก
3. พัฒนาทีมเฝ้าระวังและควบคุมไข้หวัดนกในสัตว์ปีกธรรมชาติ
4. เฝ้าระวังและควบคุมไข้หวัดนกในสัตว์ปีกธรรมชาติ
5. ศึกษาสถานการณ์ และเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการใช้วัคซีนป้องกันโรคในสัตว์ปีก

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเฝ้าระวังและควบคุมเมื่อเกิดการระบาดของโรคมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถตรวจจับการเกิดโรคไข้หวัดนกได้อย่างฉับไว และติดตามการเปลี่ยนแปลงของปัญหาอย่างใกล้ชิด โดยมีมาตรการและแนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. เฝ้าระวังและควบคุมโรคในสัตว์ โดยมีการเฝ้าระวังเชิงรุก และรายงานการเกิดโรคภายใน 12 ชั่วโมง ทำลายสัตว์ป่วยและซากสัตว์และทำลายเชื้อในฟาร์ม ควบคุมการขนย้ายและพิจารณาการใช้วัคซีนอย่างเหมาะสม

2. เฝ้าระวังและควบคุมโรคในคน โดยเตรียมการเฝ้าระวังเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง เตรียมยาต้านไวรัสและวัคซีนไข้วัดใหญ่

3. จัดตั้งกลไกเฉพาะกิจในลักษณะบูรณาการทุกระดับ เมื่อเกิดการระบาดเพื่อควบคุมโรคให้ได้เร็วที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างและจัดการความรู้เรื่องไข้วัดนก มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อให้ในการแก้ปัญหาไข้วัดนกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีมาตรการและแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

1. สร้างองค์ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการกำหนดมาตรการในการควบคุมและป้องกันโรคไข้วัดนกทั้งในคนและในสัตว์
2. พัฒนาวัคซีนให้พร้อมใช้เมื่อเกิดการระบาดทั้งในสัตว์และในคน
3. พัฒนาชุดตรวจวินิจฉัยโรคให้สามารถคัดกรองปัญหาได้อย่างรวดเร็ว
4. พัฒนาความรู้เกี่ยวกับยาเพื่อรักษาไข้วัดนก
5. จัดให้มีองค์กรกลางทำหน้าที่จัดการองค์ความรู้โดยมีบุคลากรทำงานเต็มเวลา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรและบุคลากร มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรและบุคลากรที่ทำงานด้านระบบเฝ้าระวังและควบคุมโรคทุกระดับ โดยมีมาตรการและแนวทางดำเนินงานดังนี้

1. พัฒนาศักยภาพในการเฝ้าระวังและควบคุมโรคในคน โดยการให้มีหน่วยระบาดวิทยาทุกอำเภอ ผลิตและพัฒนานักระบาดวิทยาระดับสูงและนักวิชาการสาขาอื่นๆ
2. พัฒนาศักยภาพการชันสูตรโรคในคน จัดระบบ และสร้างเครือข่ายศูนย์ปฏิบัติการทั้งส่วนกลาง ภูมิภาคและในโรงพยาบาลในการชันสูตรโรคไข้วัดนกในคน
3. ควบคุมโรคไข้วัดนกในโรงพยาบาล โดยพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ด้านโรคติดเชื้อ และให้มีห้องแยกผู้ป่วยหรือผู้สงสัยว่าป่วยด้วยโรคติดต่อร้ายแรง
4. พัฒนาศักยภาพการเฝ้าระวังและควบคุมโรคในสัตว์ โดยผลิตและพัฒนาและสร้างแรงจูงใจให้แก่สัตวแพทย์นักระบาดวิทยาระดับสูง และส่งเสริมบทบาทนักอนุรักษ์สัตว์ป่า
5. พัฒนาประสิทธิภาพห้องปฏิบัติการการชันสูตรโรคไข้วัดนกในสัตว์ที่มีความปลอดภัยระดับสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคมในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค โดยมีมาตรการและแนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. ส่งเสริมการรวมกลุ่มจัดตั้งตนเอง เพื่อการประสานงานระหว่างผู้ประกอบการรายย่อยและผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้อง

2. พัฒนาเครือข่ายอาสาสมัคร เพื่อเป็นระบบเฝ้าระวังและป้องกันควบคุมโรคของชุมชน

3. พัฒนาระบบสื่อสารสาธารณะทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเชิงบูรณาการมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระบบและกลไกการจัดการปัญหาใช้หัตถ์นกออย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ โดยมีมาตรการและแนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. พัฒนากลไกการจัดการปัญหาใช้หัตถ์นกอในภาวะปกติ โดยดำเนินโครงการจัดตั้งกลไกบริหารจัดการองค์ความรู้ โดยมีทีมงานทำงานเต็มเวลา และดำเนินงานเป็นองค์กรถาวรในระยะต่อไป

2. พัฒนากลไกการจัดการในภาวะที่มีการระบาด จัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ และศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติ และพัฒนาระบบบริหารจัดการระดับพื้นที่

ภาคผนวก ค

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

สังกัด

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เลิศรัก ศรีกิจการ

สถานวิชาการภูมิภาคสัตวแพทย์สาธารณสุข

คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. นายสัตวแพทย์สากล ชินวงศ์

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงใหม่

3. คุณสมโพธิ บวรสิน

สำนักงานควบคุมป้องกันโรคที่ 10

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางพ้องพรรณ เสาร์เขียว	
วัน เดือน ปี เกิด	5 เมษายน 2516	
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2532	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย
	ปีการศึกษา 2537	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	พ.ศ.2537 – 2541	พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่
	พ.ศ.2541 - ปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved